

utfärdad den 18 juni 1981.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Inledning

1 § I denna lag ges bestämmelser om avgifter för finansiering av den allmänna försäkringen och vissa andra sociala ändamål.

2 § Avgifterna skall betalas av arbetsgivare samt av den som är försäkrad enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring och har inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 3 kap. 2 § eller 11 kap. 3 § nämnda lag.

Vid tillämpning av denna lag skall den som har utgett sådant bidrag som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) lagen om allmän försäkring anses som arbetsgivare.

2 kap. Arbetsgivaravgifter

1 § En arbetsgivare skall på det avgiftsunderlag som anges i 3–5 §§ för varje år betala

1. *sjukförsäkringsavgift* med 10,50 procent,
2. *folkpensionsavgift* med 8,45 procent,
3. *tilläggsavgift* efter den procentsats som anges i särskild lag,
4. *delpensionsavgift* med 0,50 procent,
5. *barnomsorgsavgift* med 2,20 procent,
6. *arbetssskadeavgift* efter den procentsats som anges i särskild lag,
7. *arbetsmarknadsavgift* med 0,80 procent,
8. *arbetarskyddsavgift* med 0,155 procent,
9. *vuxenutbildningsavgift* med 0,25 procent samt
10. *lönegarantiavgift* med 0,20 procent.

Arbetsgivare som avses i 1 kap. 2 § andra stycket skall dock betala endast tilläggsavgift.

Staten betalar inte arbetssskadeavgift.

2 § En arbetsgivare som sysselsätter sjömän skall på den ersättning som utgetts till sådana för varje år betala även *sjömanspensionsavgift* med 0,80 procent.

I fråga om sjömän skall sjukförsäkringsavgift och folkpensionsavgift beräknas efter de procentsatser som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, riksförsäkringsverket årligen fastställer. Procentsatserna skall utgöra den andel av de i 1 § första stycket 1 och 2 angivna procentsatserna som svarar mot förhållandet mellan antalet svenska sjömän och hela antalet sjömän på svenska handelsfartyg i medeltal för den 31 oktober de tre år som närmast föregått det år då procentsatserna fastställs. Hänsyn

¹ Prop. 1980/81:178, SfU 28, rskr 406.

skall därvid inte tas till fartyg med en bruttod hundra registerton. Procentsatserna beräknas

Med sjöman avses i denna lag den som 1 § 1 mom. första stycket lagen (1958: 295) om s

3 § Underlag för beräkning av avgifterna är summan av y ren under året har utgett som lön i pengar eller naturaför kost, bostad eller bil eller, i fall som avses i 3 kap. 2 § andra (1962: 381) om allmän försäkring, annan ersättning för utfört som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) lagen om allmän fö ställs med lön.

4 § Vid bestämmande av avgiftsunderlaget skall bortses från

1. ersättning till en och samme arbetstagare om den under året gått till 500 kronor,

2. ersättning till arbetstagare som vid årets ingång fyllt 65 år,

3. ersättning till arbetstagare vid sjukdom eller ledighet för vård eller med anledning av barns födelse, till den del ersättningen m sjukpenning eller föräldrapenning som arbetsgivare får uppbära kap. 16 § eller 4 kap. 20 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring,

4. uppdragsersättning för vilken bevillningsavgift har erlagts gen (1908: 128) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och ter.

5. ersättning som en arbetsgivare utgett till barn för arbete som hans förvärvsverksamhet, i de fall avdrag för ersättningen inte vid inkomsttaxeringen,

6. ersättning till den del denna motsvarar kostnader i arbetet betstagare haft att täcka med ersättningen, i den mån riks försäkr medger detta, samt

7. ersättning för tjänstgöring i verkskydd enligt 47 § tredje sty försvarslagen (1960: 74), i den mån ersättningen utgör eller mots penning.

Medgivande enligt första stycket 6 får lämnas endast om beräknas uppgå till minst en tiondel av ersättningen samt får avse gare i viss verksamhet eller, efter framställning av arbetsgivaren, vissa arbetstagare.

I fråga om inkomst från fåmansföretag skall föreskrifterna i p anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928: 370) tilläm stämmande av avgiftsunderlaget.

5 § Vid bestämmande av underlaget för beräkning av tilläggspe gift skall bortses från ersättningar som inte räknas som inkomst av ning enligt 11 kap. 2 § tredje eller fjärde stycket lagen (1962: 381 män försäkring. Vidare skall bortses från ersättningar till arbets inte är svenska medborgare och som inte heller är bosatta här, ningarna avser arbete utom riket.

Vid bestämmande av underlaget för beräkning av annan av läggspensionsavgift skall bortses från ersättningar till arbets te varit försäkrade enligt lagen (1976: 380) om arbetsskadeförs

utförts för annans räkning utan att anställning förelämnas bortses från ersättningar till personer som varit fört arbetet utom riket.

3 kap. Egenavgifter

§ En försäkrad som avses i 1 kap. 2 § skall på det avgiftsunderlag som anges i 3–5 §§ för varje år betala

1. sjukförsäkringsavgift,
2. folkpensionsavgift,
3. tilläggspensionsavgift,
4. delpensionsavgift,
5. barnomsorgsavgift samt
6. arbetsskadeavgift.

I fråga om avgiftssatserna gäller vad som föreskrivits i 2 kap. 1 §.

§ En försäkrad för vilken sjukpenningförsäkringen enligt 3 kap. 11 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring gäller med karenstid skall dock betala sjukförsäkringsavgift efter den procentsats som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, riksförsäkringsverket fastställer med hänsyn till den inverkan karenstiden bedöms få på försäkringens utgifter.

§ Egenavgifter beräknas inte för år efter det då den försäkrade fyllt 65 år.

Andra avgifter än tilläggspensionsavgift betalas inte av den som vid utgången av inkomståret ej var inskriven hos allmän försäkringskassa. Sådana avgifter betalas ej heller av den som för någon del av samma år uppburit en förtidspension enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring eller för hela året uppburit en ålderspension enligt nämnda lag.

Tilläggspensionsavgift betalas inte för år före det då den försäkrade fyllt 65 år eller för det år då den försäkrade avlidit. Sådan avgift betalas ej heller av den försäkrade för hela året uppburit en ålderspension enligt lagen om allmän försäkring.

Avgift betalas inte då avgiftsunderlaget understiger 500 kronor.

§ Grunden för beräkning av avgift enligt 1 § 1, 5 och 6 utgörs av inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 3 kap. 2 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

Grunden för beräkning av avgift enligt 1 § 2–4 utgörs av inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 11 kap. 3 § lagen om allmän försäkring.

§ Vid bestämmande av avgiftsunderlaget skall bortses från inkomst som avses i 11 kap. 3 § första stycket d) lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

Vid beräkningen av inkomst av annat förvärvsarbete gäller i tillämpliga fall bestämmelserna i 11 kap. 4 § lagen om allmän försäkring.

4 kap. Fördelning av influtna avgifter

1 § Sjukförsäkringsavgifter används, i den mån kostnaderna inte skall täckas med statsbidrag enligt 19 kap. 2 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring, för att täcka

1. kostnader för sjukförsäkringsförmåner enligt lagen om allmän försäkring,
2. kostnader enligt lagen (1974: 525) om ersättning för viss födelsekontrollerande verksamhet m. m.,
3. den allmänna försäkringens kostnader för förmåner enligt lagen (1981: 49) om begränsning av läkemedelskostnader, m. m.,
4. centrala studiestödsnämndens kostnader med anledning av att sådana återbetalningspliktiga studiemedel som belöper på en studerandes sjukperiod enligt studiestödslagen (1973: 349) inte skall återbetalas,
5. förvaltningskostnader för de allmänna försäkringskassorna.

För reglering av över- och underskott finns en fond, benämnd *allmänna sjukförsäkringsfonden*. Grunderna för överföring av medel till och från fonden fastställs av regeringen.

2 § Folkpensionsavgifter förs till staten som bidrag till finansieringen av folkpensioneringen enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

3 § Tilläggsavgifter förs till en fond, benämnd *allmänna pensionsfonden*, med vars tillgångar kostnaderna för försäkringen för tilläggsavgift enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring skall täckas. Fonden förvaltas enligt grunder som riksdagen fastställer särskilt.

4 § Delpensionsavgifter förs till en fond, benämnd *delpensionsfonden*, med vars tillgångar kostnaderna för pensioner enligt lagen (1979: 84) om delpensionsförsäkring och motsvarande äldre bestämmelser skall täckas. Fonden förvaltas enligt grunder som riksdagen fastställer särskilt.

5 § Barnomsorgsavgifter förs till staten för finansiering av statsbidrag till förskole- och fritidshemsverksamhet inom kommunernas barnomsorg.

6 § Arbetsskadeavgifter förs till en fond, benämnd *arbetsskadefonden*, med vars tillgångar kostnaderna för ersättningar enligt lagen (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring och motsvarande äldre bestämmelser skall täckas. Fonden förvaltas enligt grunder som riksdagen fastställer särskilt.

7 § Arbetsmarknadsavgifter förs till staten för finansiering av arbetslöshetsersättning enligt lagen (1973: 370) om arbetslöshetsförsäkring och lagen (1973: 371) om kontant arbetsmarknadsstöd samt utbildningsbidrag vid arbetsmarknadsutbildning och yrkesinriktad rehabilitering.

8 § Av influtna arbetarskyddsavgifter förs 16,5 procent till staten som bidrag till kostnader för arbetarskyddsstyrelsens och yrkesinspektionens verksamhet.

Återstoden av influtna arbetarskyddsavgifter förs till en fond, benämnd *arbetarskyddfonden*, vars tillgångar skall utgöra bidrag till

1. kostnader i övrigt för forskning och utveckling samt utbildning och information beträffande arbetarskydd,

2. kostnader för forskning och utveckling samt utbildning och information beträffande medbestämmande i arbetslivet och arbetslivsfrågor i övrigt,

3. kostnader för skyddsarbete som utförs av skyddsombud som har utsetts enligt 6 kap. 2 § tredje stycket arbetsmiljölagen (1977: 1160),

4. kostnader för utbildning av styrelserepresentanter för de anställda.

9 § Vuxenutbildningsavgifter förs till staten och används för finansiering av timstudiestöd, dagstudiestöd och särskilt vuxenstudiestöd enligt studiestödslagen (1973: 349) samt vuxenutbildning enligt bestämmelser som regeringen meddelar.

10 § Lönegarantiavgifter förs till en fond, benämnd *lönegarantifonden*, med vars tillgångar kostnaderna för ersättningar enligt lagen (1970: 741) om statlig lönegaranti vid konkurs skall täckas.

11 § Sjömanspensionsavgifter används för beredande av pension åt sjömän vilka som manskap varit för utrikes fart påmönstrade svenskt handelsfartyg. Riksdagen fastställer särskilt de grunder som skall gälla för användningen av sjömanspensionsavgifter.

12 § Fonder som avses i detta kapitel förvaltas, i den mån ej annat föreskrivs, enligt grunder som regeringen fastställer.

5 kap. Övriga bestämmelser

1 § Har den som är skyldig att betala annan egenavgift än tilläggs pensionsavgift avlidit, skall 75 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) tillämpas beträffande befrielse från skyldighet att betala avgiften.

I fråga om befrielse i vissa fall från skyldighet att betala egenavgift för tilläggs pension gäller särskilda bestämmelser.

2 § Har annan arbetsgivare för sjöman än redare fast driftställe i riket bara på fartyg, svarar redaren för att arbetsgivaren fullgör sina förpliktelser enligt denna lag som om förpliktelserna ålegat redaren själv. Har redaren till följd härav betalat avgiftsbelopp, får han fordra tillbaka beloppet av sjömannens arbetsgivare.

3 § Om debitering och uppbörd av avgifter enligt denna lag gäller särskilda bestämmelser i lagen (1959: 552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981: 691) om socialavgifter samt i uppbördslagen (1953: 272).

4 § Regeringen bemyndigas att efter överenskommelse med främmande makt meddela föreskrifter om utsträckt tillämpning av denna lag eller om undantag i vissa fall från lagens bestämmelser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982. Genom lagen upphävs

1. lagen (1960: 77) om byggnadsforskningsavgift,
2. lagen (1961: 300) om avgift för sjöfolks pensionering,

3. lagen (1970: 742) om lönegarantiavgift,
4. lagen (1971: 282) om arbetarskyddsavgift,
5. lagen (1975: 358) om vuxenutbildningsavgift,
6. lagen (1981: 15) om finansiering av statsbidrag till förskole- och fritidshemsverksamhet samt
7. lagen (1981: 552) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsersättning och utbildningsbidrag.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om avgifter som belöper på tid före ikraftträdandet.

Den för vilken undantagande från försäkringen för tilläggspension gäller betalar inte egenavgifter till tilläggspensioneringen och arbetsskadeförsäkringen. För den som nu sagts beräknas sjukförsäkringsavgiften efter den procentsats som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, riksförsäkringsverket fastställer med hänsyn till den inverkan undantagandet bedöms få på utgifterna för sjukförsäkringen.

Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till en föreskrift som har ersatts av en bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

KARIN SÖDER
(Socialdepartementet)

